

समुपाविशः समुपविष्टोभूः ॥ १४ ॥ ततोऽनंतरं सः त्वदनुभवसिद्धः ॥ समायुक्तः विकाराभियुक्तः सन् ॥ पर्यतुंडयत् ॥ स्तनांतरेऽतिशेषः ॥ यद्वा मांससमायुक्तः ॥ मां
सेच्छायुक्तइत्यर्थः ॥ १५ ॥ तत्रैव परिलीयते वार्यमाणोऽपि न देशांतरं गच्छति स्म ॥ न च मांसान्मांसविदारणाद्भक्षार्थी उपारमत् ॥ यद्ययं वस्तुतो न मांसार्थीत्युच्यते तदेतत् यो
ज्यं सवायसो मांसाद्भक्षार्थीव इवाध्याहारः ॥ ल्यब्लोपे पंचमी ॥ मांसमुपगृह्य भक्षार्थीव ॥ यद्वा मांसभोजने भक्षार्थीव पुनः पुनर्विलेखनान्नविरराम ॥ १६ ॥ अथ पक्षि

तस्योपवनखंडेषु नाना पुष्पसुगंधिषु ॥ विहृत्य सलिले क्लिन्नो ममांके समुपाविशः ॥ १४ ॥ ततो मांससमायुक्तो वायसः पर्यतुंडयत् ॥

तमहं लोष्ठमुद्यम्य वारयामि स्म वायसं ॥ १५ ॥ दारयन् स च मां काकस्तत्रैव परिलीयते ॥ न चाप्युपारमन्मांसाद्भक्षार्थी वलिभोजनः ॥

॥ १६ ॥ उत्कर्षत्यां च रशनां क्रुद्धायां मयि पक्षिणे ॥ संसमाने च वसने ततो दृष्टा त्वया ह्यहं ॥ १७ ॥ त्वया विहसिता चाहं क्रुद्धा संलज्जिता

तदा ॥ भक्ष्यगृध्रेण काकेन दारिता त्वामुपागता ॥ १८ ॥ ततः श्रान्ता हमासीनस्य तवाविशं ॥ क्रुध्यंतीव प्रहृष्टेन त्वया हं परिसां

त्विता ॥ १९ ॥ बाष्पपूर्णमुखी मंदं च क्षुणी परिमार्जती ॥ लक्षिता हं त्वयानाथ वायसेन प्रकोपिता ॥ २० ॥ परिश्रमाच्च सुप्ता हेराघवांके

स्म्यहं चिरं ॥ पर्यायेण प्रसुप्तश्च ममांके भरताग्रज ॥ २१ ॥ सतत्र पुनरेवाथ वायसः समुपागमत् ॥ ततः सुप्तप्रबुद्धां मां राघवांकात्समु

त्थितां ॥ वायसः सहसा गम्य विरराद स्तनांतरे ॥ २२ ॥

णे क्रुद्धायां मयि रशनां वासो दाढ्या योत्कर्षत्यां तदानीं वसने संसमाने सति त्वया हं स्वस्तवसना दृ
ष्टा ततस्त्वया विहसिता ॥ तदा तत्परिहासकाले क्रुद्धा सम्यक् लज्जिता च ॥ भक्ष्यगृध्रेण भक्ष्यलुब्धेनेव काकेन दारिता सती त्वामुपागता ॥ १७ ॥ १८ ॥ तदनंतरं वायसा
पसारणेन श्रान्ता हमासीनस्य ते उत्संगमाविशं ॥ ततः परिहासमात्रं कृत्वा तूष्णीं तिष्ठति भवति क्रुध्यंती अहं प्रहृष्टेन त्वया परिसां त्विता ॥ १९ ॥ अतएव बाष्पपरिपूर्णमुखी च
क्षुणी च मंदं परिमार्जती ॥ हेनाथ वायसेन प्रकोपितेति त्वया लक्षिता स्मि ॥ २० ॥ अथ हे राघवाहं तवांके परिश्रमात्सुप्ता स्मि ॥ भरताग्रज त्वं च पर्यायेण ममांके सुप्तः ॥ २१ ॥
सतत्रेति ॥ त्वयि स्वपति मयि जापत्यामित्यर्थः ॥ सुप्तप्रबुद्धां राघवांके सुप्त्वा ततः प्रबुद्धामतएव राघवांकादुत्थितां वायसः पुनरागम्य स्तनांतरे विरराद व्यलिरवत् ॥ २२ ॥